

SEKSUALPOLITIK

2.årg nr. 11 kr. 3

bente hansen - interview II ___ s.4

sex i new york _____ s.5

tabita wulff - kommentar _____ s.8

massage _____ s.9

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Leder — politiske hovedpunkter	side: 3
Interview med Bente Hansen II: Den heteroseksuelle mands undertrykkelse, af Allan Sørensen	side: 4
"The Sexual Entertainment" i New York, af Ole Nørlyng	side: 5
Er Skandinaviens første lejemord "lesbisk mord", af Tabita Wulff	side: 8
Massage mod hovedpine, af Lee Schwing	side: 9
Lesbiske miljøer, af Nina og Juste	side: 10
Religioner og sex, af Peter Schmidt	side: 12
Debat	side: 13
Hvorfor valgte Engels kernefamilien? af Peter Schmidt	side: 15

REDAKTIONEN:

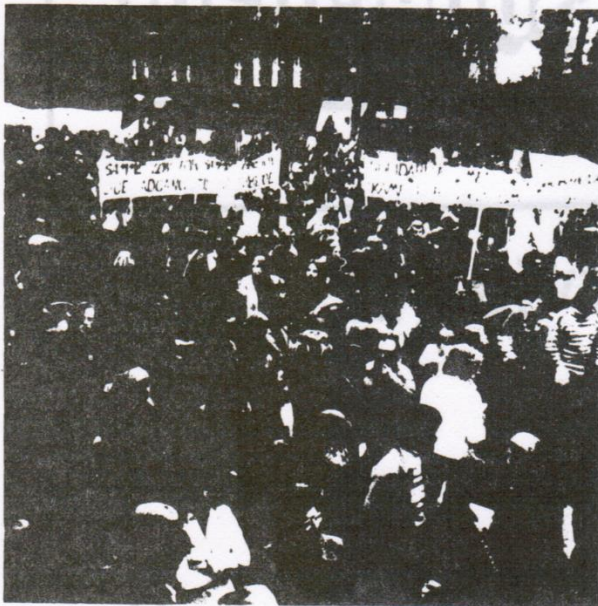
Pernille Stenholm, Allan Sørensen, Finn Mikkelsen, Benny Hammerbak,
Peter Schmidt.

Kasserer: Rufus Jensen.

OBS! OBS!

ABONNEMENT: Kan tegnes ved indsendelse af 30 kr. for 10 numre på postgiro-
konto nr. 7 25 11 14.

Bladet Seksualpolitik
Birkhøjterrasserne 427 f
3520 Farum

Fra arbejderklassens internationale
kampdag 1. Maj, hvor en af parolerne
var:
Enhed mod kapitalismen — for socialis-
men.

**Kvinder i første maj
demonstrationerne**

Alle kvinder må stå sammen!
Samme løn for samme arbejde.
Lige adgang til alt arbejde.

LEDER

Kære læser !

"Seksualpolitik" har skiftet udseende. Bladet bliver nu trykt hos KRIM. Vi får det sat, så vi nu ikke længere skal skrive det hele på maskine, og bladet bliver trykt i tre spalter, mod tidligere to. Sætning og trykning koster ca. det samme som vi tidligere betalte for at få bladet trykt tospaltet. Vi håber på en forbedring af bladets økonomi der har været afhængig af at vi selv betalte udsendelse af prøveeksemplarer til biblioteker, højskoler, seminarer og bogbutikker. Dette angående bladets FORM.

Hvad angår INDHOLD, er vi i høj grad afhængige af dig der læser bladet ! Hvis "Seksualpolitik" skal være et levende blad der vokser og udvikles kræves der en DEBAT. Enhver form for initiativ er velkomment f.eks. - læserbreve, artikler, interviews, kommentarer, anmeldelser, reportager, digte, tegninger, fotografier o.s.v. Hvis du har lyst til at deltage i redaktionen og lay-out af bladet, så henvend dig til os! Vi kunne godt tænke os at udvide redaktionen.

Seksualpolitikken er en meget vigtig ting! Vi må både på det teoretiske og det praktiske plan arbejde med vores mande- og kvinderoller. Vi må blive stærke i kampen mod samfundets undertrykkelse af følelser og seksualitet. Der er også brug for seksualpolitiske pressionsgrupper - og en fælles frontdannelse - så længe de venstreorienterede grupper lader de her ting ligge!

seksualpolitiske hovedpunkter :

SEXUALPOLITISKE HOVEDPUNKTER:

Følgende punkter opfatter vi som hovedpunkter i forholdet mellem seksualitet og politik:

KAMPEN MOD KAPITALISMEN - vi mener at monopolkapitalismen og den private ejendomsret er den største hindring for en seksualrevolution i dag.

KVINDEUNDERTRYKKELSE - vi støtter kvindens kamp mod den personlige og seksuelle undertrykkelse, dvs. for økonomisk og seksuel uafhængighed.

VI ARBEJDER for menneskets ret til frit at vælge sin seksualpartner uden hensyn til køn eller alder. Vi vil bekæmpe det eksisterende klassesamfund, som opretholder grænser mellem både klasser og seksualitet.

KERNEFAMILIEN er det kapitalistiske samfunds reproduktive* enhed, som undertrykker og begrænser alle dets medlemmer. Fra den udspringer normalitetsbegrebet, der er udgangspunkt for forfølgelse og undertrykkelse af mennesker der tænker, føler og handler anderledes. Derfor må kernefamilien bekæmpes og andre samlivsformer etableres. (* "Reproduktiv" betyder her genskabelse af mennesker).

IDEOLOGI - vi bygger vor ideologi på den dialektiske og materialistiske historie og samfundsopfattelse. Sådant be-
tragter vi også kønskampen.

BLADREDAKTIONEN

"Det jaloux menneske er frem for alt et privatejendoms menneske." *Karl Marx*

INTERVIEW II

BENTE HANSEN

Interview

Af ALLAN SØRENSEN

Hvordan får man et personligt forhold til det politiske og hvordan vurderer du basisgrupper i den forbindelse?

— Hvis vi skal holde ud i den langvarige politiske kamp skal vi have nogle sammenhænge, hvor vi lader op — et miljø, hvor vi får det bedre. Det er vigtigt at man får etableret nogle steder og sammenhænge, hvor man får regulær gevinst af at være — ellers bliver vi slidt op. Det er noget med at have kammerater, gode arbejdsformer og nogle rare steder — uden at det bliver til overhygge. Vi må have fællesskaber der er alternativer til det ulykkelige fremmedgjorte samfund! Jeg tror at den samlede venstrebevægelse har begået en kæmpebommert ved at undervurdere den kraftkilde der ligger i at "bevægelsens mennesker er glade"! Man må ikke undervurdere humoren og samværet! Alle de år jeg var på "Politisk Revy" havde vi det skægt med hinanden. Det var grunden til, at vi kunne præstere det kæmpe arbejde det var at få det blad ud.

Hvordan tror du basisgrupper kan påvirke det politiske liv?

— Jeg tror at det man lærer at praktisere i en basisgruppe kan blive en fornyelse både for det politiske liv i almindelighed og for kvinde- og bøssebevægelsen. Man lærer at undersøge tingene på en mere åben og ærlig måde, end når man sidder hver for sig og så kommer og slår hinanden i hovedet med citater. Arbejdsformen, undersøgelsesmåden og trygheden tror jeg er kernen i godt politisk arbejde, hvor man tager udgangspunkt i sine praktiske erfaringer for at se om teorierne nu holder. I vores gruppe afslutter vi altid møderne med et punkt der hedder "kritik og selvkritik". Vi øver os i at give og modtage god kritik. Det er meget vigtigt at man ikke går hjem med noget udsagt.

Hvordan tror du det kan være, at seksualpolitikken ikke er med i det politiske liv?

— Måske fordi seksualiteten er så fortrængt i alle menneskers bevidsthed — herunder også de venstreorienteredes! Den lange teoretiske forklaring er sikkert at der er tradition for, at man beskæftiger sig med alt det der er offentligt: Det arbejde der bliver lavet i industrien, lønpolitikken, prisdannelsen, udbytningen, hele det politiske liv, osv. Alt dette er prioriteret meget højt i det politiske arbejde på venstrefløj. Men

"Seksualiteten er så fortrængt i alle menneskers bevidsthed — herunder også de venstreorienteredes!"

samfundsmæssigt set laves der lige så meget arbejde i hjemmet. Det er genskabelsen og vedligeholdelsen af arbejdskraften — dvs. børnefødsler, plejning, madlavning, stopning osv. Alt dette er henvist til at være privat arbejde. Til det private mener man også — helt forkert — at sådan noget som seksualitet og kønsroller hører. Jeg tror at det er fatalt at skelne mellem det private og det offentlige, som jeg ser som mønstre i den samme helhed. Det arbejde der laves af kvinderne i hjemmet er grundlaget for at mændene kan gå ud og lave deres samfundsmæssige arbejde!

I en politikers bevidsthed figurerer seksualiteten ikke som et politisk spørgsmål — den henvises til psykologien. En af de store opgaver vi står overfor er at vise, hvordan seksualiteten kommer til udtryk i det økonomiske og politiske liv — hvordan økonomi og magtforhold reproducerer en helt bestemt seksualitet. Jeg kender ikke noget forsøg udover Wilhelm Reich på at vise hvordan fascismen, proletariet og den fortrængte seksualitet hænger sammen. Han tager måske fejl nogle gange, men det er et godt og dristigt forsøg.

Familien er ofte til debat. Hvordan ser du familien samfundsmæssigt?

— Jeg er helt sikker på, at familien er et meget stærkere udtryk for samfundets struktur, end man umiddelbart forestiller sig. De der er motiveret for at arbejde i kvindebevægelsen er i høj grad kvinder med ægteskabelige erfaringer. Før vi har gjort disse erfaringer står det os ikke klart hvordan ægteska-

"Familien er et meget stærkere udtryk for samfundets struktur, end man umiddelbart forestiller sig".

bet og parforholdet spærrer os vejen for ligestilling, ligesom diskrimineringen på arbejdsmarkedet gør det. Man kan ikke bare vende det hele rundt og sige: "Nu vil jeg være ligestillet med min arbejdsgiver" eller "nu vil jeg være ligestillet med min mand"! Det er magtstrukturer der skal laves om begge steder. Men hvis jeg kunne udtrykke det helt perfekt ville jeg være verdensberømt! Familien bliver skubbet ind under det private. Men den er ikke en skid privat! Den er en politisk og økonomisk enhed, der både moralsk og økonomisk oprettholder samfundet!

Hvordan får man det private og personlige med i det politiske liv og hvordan kommer seksualiteten med?

— Jeg tror ikke man får overbevist den store hellige almindelige politik om, at det er vigtige ting, ved at gå ind og blive ved med at sige det til dem — det har vi jo prøvet. Man skal først stå stærkt og sikkert i sin sag, og når man gør det, vil det politiske liv såmænd komme rendende af sig selv! Det er et spørgsmål om magt. Når vi har vundet gehør nok og gjort erfaringer nok, så der kommer magt bag og vi bliver stærke grupper, så vil det helt automatisk blive politiske spørgsmål. Men man må

heller ikke lukke øjnene for alt andet end sin kvinde- eller bøsseproblematik! Jeg selv kører et halvskizofrent dobbeltløb, fordi jeg i øjeblikket ikke kan finde på en bedre måde, men jeg regner med at vi en dag finder ud af hvordan de skal forenes.

Har du nogen idé om den heteroseksuelle mands undertrykkelse?

— Ja, det har jeg da! Nu har jeg efterhånden tudet Benny ørerne fulde af, hvordan jeg har det, så han er begyndt at blive forskruet i forholdet til sig selv. Så begynder jeg at se hvor elendigt det er at være heteroseksuel mand! I mange henseender lever de et ret tomt liv, koncentreret om den genitale sex og fysisk tilfredsstillelse kombineret med tilfredsstillelsen af forfængeligheden — potensen — og karrierepræstationen. Jeg tror at hele det her præstationskompleks er et stort problem og det hæmmer mændene i deres følelsesliv! Tænk alene på hvor lidt mænd græder — en så elementær måde at udtrykke følelser på er helt taget fra dem.

Det er en stor undertrykkelse — men det må de selv ligge og rode med! Mændenes manglende tårer kan lige så lidt som direktørens mavesår være min sag! Så længe mænd ikke kan indse at de le-

ver et fattigt fortrykt liv, så længe kan vi heller ikke gå og beskæftige os med det for dem!

DE STORE HAN-
ABERS SEJRS-
SKRIG GENNEM
JUNGLEN....

AAOOO
UUUUUU!

Hvornår lærer Tarzan
at græde?

Ole Nørlyng:

"The Sexual Entertainment" i New York

Marts 1974 — overgang mellem vinter og forår, sæsonen for entertainment er på sit højeste. Opera og balletpublikummet fylder stadig de kæmpehuse i Lincoln centret, til en gigantisk "Götterdämmerung" af Wagner, et psykologisk retfærdighedsdrama som "Anna Bole-na" af Donzetti, — eller altid unge og opkørte "Tosca". Det var især for at høre opera, jeg var i New York denne marts. Men alligevel nåede jeg dog at få

et bedre indtryk af hvad New York kan byde på inden for Teater, Show Musical og film — kort sagt "Entertainment", — som titlen antyder blev hovedindtrykket SEX — SEX — SEX, sex vel og mærke som en genstand, en isoleret handling, en fysisk funktion, en udløsning, sex er medicin, og tages som en pille, enten for at slappe af eller for at få en bedre fordøjelse. Månedens bestseller var f.eks. den rigt illustrerede "The joy of sex" et utal af opskrifter på maximal sexnydelse. Frisindet er nået langt i ydre manifestationer, trods den stadig indskrænkede og puritanske lovgivning, men frisindet er ved at blive offer for den objektivisering og kommercialisering af sex som en kapitalistisk udnyttelse af seksualiteten medfører. En ganske almindelig måneds forlystelser på Manhattan vil umiddelbart belyse dette.

Broadways seriøse teaterverden lever i en voldsom krisetilstand. Ikke mange går i teatret, fordi billetpriserne er langt højere end tilsvarende biografbiletter. Det moderne eksperimenterende teater er i et dødvande, efter at off-off Broadway-grupper som "La Mama", "The

Living Theatre", "The open Theatre" nu er delvis "out". Folk er blevet trætte af det politisk bevidste teater med det meget aktive og voldsomme kropssprog. Kun "La Mama" magter ind i mellem at skabe tilløbsstykker. Det aktive kropssprog fra 60'ernes eksperimentalteater er blevet til nøgenteater og sexteater. Det politiske teater har tabt sit greb i et folk, som på grund af fatal mistillid til dets regering og system vælger at dyrke sin egen private eskapisme, i stedet for at arbejde med samfundets generelle problemer.

Det klassiske teater har nok set bedre dage, men der er altid publikum til en god "Hedda Gabler" — en "Hamlet" og en usædvanlig "Måne for de mislykkede" af O'Neill. "Comedies" og "Musicals" er derimod ikke meget bevendte. Publikum kommer kun til de deciderede sex-musicals, eller de vælger den helt konserverede tv-type, som spilles af CBS. — En succes er "Let my People Come"; en nøgen sex-musical, en tynd men vittig sex-kop-te af Earl Wilson jr. Det nye, der fandtes i f.eks. "Oh Calcutta" findes her igen — måske lidt udvandet; musik og lyrik i sketchform

med flade vittigheder om de tabuer, der endnu måtte være tilbage. Den udprægede biseksuelle tendens i "Let my People Come" er dog befriende og opmuntrende.

A SEXUAL MUSICAL

LET MY PEOPLE

COME

MUSIC AND LYRICS BY
EARL WILSON, JR.

SCHED. & PRICES NOW THRU MARCH 24TH
TUES., WED., THURS. 7:30
SUN. 3 and 7:30—\$5.50, \$6.50, \$7.50
FRI., SAT. 7:30 and 10—\$6.50, \$7.50, \$8.50

NEW SCHED. & PRICES BEGINNING MARCH 26TH

VILLAGE GATE
BLEECKER AND THOMPSON STREETS
473-7270 PHONE AND MAIL ORDERS ACCEPTED

Ser man på udbudet af en mere direkte erotisk underholdning — og det er enormt i New York — opdager man meget hurtigt, hvordan der har fundet en inddeling sted i diverse interesser, retninger, "perversioner" etc., som nu dyrkes med fynd og klem. For at det skulle være interessant for mig, henvendte jeg mig særlig til den homoseksuelle "entertainment" — (Man er vel menneske!). — Af tidsmæssige grunde, og pekuniære, var det umuligt at nå tilbunds i repertoiret — så mine betragtninger bygger altså udelukkende på mit subjektive udvalg, — fra det dyreste, mest prominente bad, til de små beskidte biografer "down town" — eller bag lastbilerne i sidegaderne omkring Christopher Street! For at begynde med det lidt mere teatermæssige, var der en del shows, collage forestillinger etc. "Buckingham Phallus" og især "Boys! Boys! Boys!" var morsomme og gode eksempler på en mere afslappet frigjorthed, der ikke unødigt objektiviserede sex eller løsrev sex fra en større psykologisk sammenhæng. Steven Barker's kompagni "Dramatis Personae" — en 8-10 smukke unge mænd med udprægede danseevner, havde lavet et muntret og underholdende "All male Revue" show ud af "Boys! Boys! Boys!" Forestillingen består af en del dygtige nøgandansenumre, som, befriet for lummer kælen, ophidsende vulgaritet og spekulation i dårlig smag, virker musikalske og effektive i deres nøjsomme udstyr. Det komiske indslag bestod af

nogle monologer, som en uhyre morsom mand spillede. Her mødte man måske lidt af det traditionelt bøsede: Når bøsser skal være morsomme, gør de enten nar af kvinder, eller de dyrker det selvflagellerende og selvudleverende. "The Brooklyn Drag Queen" var af den sidste type, hvorimod forelæsnngen om Eleonora Roosevelt's særlige seksuelle perversioner spillede uhyre morsomt på lidt kvindehad, soldaterfetichisme og en del politisk satire! Den morsomme mand, der også var et stort mimetalent, afløstes af en nøgen indisk ilddanser og fakir, der i 10 minutter opviste ubeskrivelige varme færdigheder. At hele teateret ikke gik op i lys lue, forstår jeg ikke. Live show afdelingen, hvor to unge fyre skulle lade som om de kneppede hinanden, og at de fik noget ud af det, var dødsygt og fejlplaceret i det ellers meget muntre og lidet pornografiske show. Folk grinede da også over at de stakkels modeller ikke kunne få den op på stå. Efter pausen fortsatte den veloplagte dansetrup med en bøsseparodi på "West Side Story". På en gang en masse charme og en professionel dygtighed, som var overraskende og medrivende! Det skal lige nævnes, at samme interessante trup "Dramatis Personae" ikke har specialiseret sig i de homoseksuelle interesser, men spiller også et stykke kaldet "The Naked Round" af A. R. Bell — et heteroseksuelt stykke, jeg desværre ikke så.

"Gaiety Male Buelesque" var noget helt andet: Sirupssød og sukkende musik fra skjulte højtalere, dæmpet rød belysning, dybe plysstole, en sceneopbygning ala et hindutempel. For at varme gæsterne lidt op blev der først vist talentløse bøssefilm, hvorefter en 5-6 "herrer" i glitter, palietter og læder én

efter én afførte sig de krukke kostumer; når minitrusserne var faldet afsluttedes nummeret med at "man" stak en finder op i røven medens "man" hylede af fryd. En enkelt kunne endog opvise usædvanlig smidighed med hensyn til at bøje sammen på de mærkeligste måder. En lummer og kedelig opvisning af exentriske sexfærdigheder, som nogle skrigende "dåser" havde opnået. — Tak! — Publikum var udpræget gamle, fede mænd; måske tydede det på, at en af glitter-fisernes gunst kunne opnås for 50 dollars.

Går man fra disse shows til Continental Bath, møder man det dyre, "traditionelle", amerikanske showsprog fra 20-30'erne, med vilke kostumer, swing stemning, strudsfer og meget flotte unge muskelmænd lige hentet fra de bedste militær akademier. Tyver-stilen, som nu har fået en renaissance, er i høj grad blevet lanceret her, og det er for tiden dette homosex-supermarkeds flotte indpakning. Det hele er i bund og grund traditionelt, borgerligt, små-diskriminerende og hundedyrt; det eneste, der overrasker, er, at det er homoseksuelt: Loven forbyder jo den slags i New York, endnu!

Film er noget helt andet. Jeg blev igen overrasket over det enorme udbud af pornofilm. Her drejer det sig ikke om 20 minutters samlejescener i et lille baglokale, men om lange spillefilm, der forsøger at fortælle en sengs historie ind imellem sexscenerne, — forevist i de store strøgbiografer. Den heteroseksuelle pornofilm er overalt; de berømteste Broadway biografer spiller "Deep Throat" eller de sidste hit som "Fringe Benefits", "Not Just Another Woman", "Resurrection of Eva", "Illusion of a Lady", "Erotic Miss Throat", etc., for

STEVEN BAKER
PRODUCER AND DIRECTOR OF
**THE SOUND OF A DIFFERENT DRUM AND
ANOTHER TIME ANOTHER EDEN**
PRESENTS
A NEW PLAY by A. R. BELL
THE
NAKED
Round

Dramatis Personae - 114 WEST 14th STREET (near 10th Avenue)
PERFORMANCES: Fridays: 10:30, Sundays: 4:30 - \$4.00
STUDENTS: \$2 TDF Voucher Accepted. 675-9922 and 929-5278

ikke at tale om "Pink Flamingo", en af de helt store publikum succeser. Alle sær-interesser dyrkes med glubende appetit, og "Pink Flamingo" er decideret spekulation i dårlig smag og uhyrlighed. Den berømte star "Divine" bliver f.eks. kneppet af en hummer, så blodet flyder. Karakteristisk er jagten efter nye uhyrligheder, som kan lokke et evigt spændingshungrende og nysgerrigt publikum til. For et år siden var reklamer med skandinaviske piger nok; nu er det "1001 Danish Delights", "Danish Animal Bizarre" og "Danish Bordello", — sodomi og nekrofilie er også store trækplastre. — Om det er godt eller skidt, er der ingen der kan nå at tænke på; filmene er struktureret i en meget hurtig rytme, og billedsproget arbejder med grove agitatoriske effekter, som får tilskueren til at være helt passiv.

De homoseksuelle pornofilm jeg så, var en blandet omgang. "The Experiment" er efter min mening fabelagtig skøn og ophidsende uden at være ulækker spekulation i det ekstreme! Filmen handler om to unge fyre, der langsomt gennem vanskeligheder og seksuelle eksperimenter afdækker deres homoseksualitet. Den enes far er uhyre sympatisk skildret; et godt eksempel på tolerance og menneskelig varme! — Det var også den eneste film, som ikke var ulækker, hysterisk, voldelig, etc., men derimod spillede på en psykologisk baggrund og spænding som kulminerede i pragtfulde sexscener. Af alle de øvrige film fik man det indtryk, (det gør man også i høj grad af de heteroseksuelle film) at mennesket ikke er et væsen, der søger efter kærlighed og sex, — tryghed, varme og skønhed; men at det er blevet en seksual cirkus-artist, eller et ualmindeligt groft kriminelt, sadistisk væsen. "Men in Leather" spillede ca. 2 timer. Den var heldigvis mere komisk i sin hysteriske læder- og kædefetichisme, end "skadelig" i sin svælgen i pis, lort, kæmpedildoer, pisk, blod og "fist fucking". Sado-masochisme og fetichisme er populært!

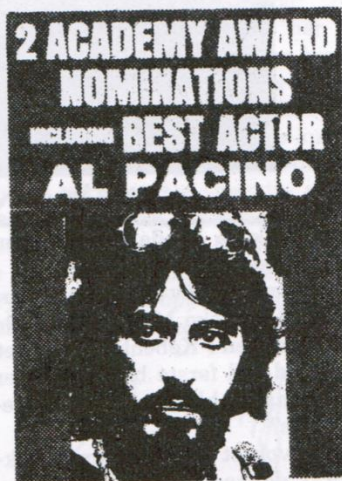
Jim Cassady festivalen var igen et groft eksempel på opvisninger i sexabnormiteter: Støvlefetichistens drøm, manden, der drikker 8 mænds pis, mens han får en vulkanisk orgasme. Ham, der skal have en hel "smedenæve" op i røven, og som for at klare det, må have bedøvende injektioner, osv., osv. Park Miller teaterets repertoire tilgodeser alle exotiske og særegne sexformer — blot ikke den form, hvori varme og kærlighed er til stede. Værst af alt forekom mig "The Jewel" teatrets film at være: "California Hunk" — en film, der igen svælgede i dildoer, "fist fucking" og udpenslet sadisme, hvor ofrets skrig overdøvede alt. "Crooked Arrangement" var en krimiporno gyser om heroinen og dens ofre. En mordscene i

slowmotion var ubeskrivelig udpenslet, og salens 200 onanerende mænd sad og nød det!

Min forståelse for disse film er blevet minimal efter mit New York besøg. Objektiviseringen af sex er uheldig og skadelig i sin fremmedgørende effekt. Sex er blevet en salgsvare, hvor man udelukkende reklamerer med "størst, længst, mest", etc. Amerika er rekordernes land, nu også på dette område. Men hvor er følelserne, oplevelsen af et andet menneskes krop og kærlighed? Af disse film får man det indtryk at sex er en særlig ondartet form for vold, koncentreret om kønsdelene og de erogone zoner! — Nu var det jo måske også ligefrem at opsøge det specielle; jeg kunne jo have holdt mig væk, hvis jeg ikke kan klare mosten. I USA hvor den personlige frihed er en af deres udhulede hellige køer, er "do your own things" et

ser i de skrappeste pornofilm, ligger som en undertone i selv de uskyldigste familiefilm. Der spilles overalt bevidst på folks stigende associationer i det pornografiske. Objektiviseringen af sex, den erotiske opvisning af mærkværdigheder og grusomheder, finder i større eller mindre omfang sted overalt i underholdningsindustrien. — En berømt film også i Danmark — "Papillon" er således en voldsfilm med en voldsom kælen for psykisk og fysisk vold, realistisk fremstillet. "The Exorcist" — "Djævluddriveren", som endnu ikke er kommet til landet, er en vanvittig film af en anden slags: En psykologisk gyser om djævlbesatte piger, der onanerer med krucifix og brækker sig i orgasmen. Filmen går godt i tråd med pornofilmene, når det drejer sig om at opvise "uhyrligheder". Uden for de 5 biografer, der spiller den i New York, står folk i timelange køer. "Serpico" er en decideret volds- og krimifilm, selvom det her er politimanden, der er helten, og tilmed venstreorienteret! "Africa Uncensored" er i etnologiens navn måske det allerværste. En chokerende og sikkert delvis fiktiv film om hvad mennesker i det mørke Afrika gør ved hinanden i religionens navn. Som reklame for filmen står: "You may call it perversion — But to them it's just middle-class morality" en film folk med sarte nerver forbydes at se!

I det hele taget skal man have stærke nerver, når man vil se og opleve noget i New York. Nå ja, man skal jo have stærke nerver nu om stunder. Men man oplever, at det, der sker, er, at folk rendes over ende af en stadig stigende strøm af pirrende rædsler, som helt kan få dem til at glemme resterne af deres egen identitet. — Det kan der måske også være gode grunde til (at glemme sin identitet) i gettoernes by New York. — For øjeblikket bombarderes publikum i New York med et kynisk, koldt, volds-sex-evangelium, og det sker i frigørelsens navn. Personlig er jeg lidt skuffet over, at det er, hvad vi kan bruge frigørelsen til.

A PARAMOUNT RELEASE
DINO DE LAURENTIIS
presents

AL PACINO "SERPICO"

Produced by MARTIN BREGMAN
Directed by SIDNEY LUMET
Screenplay by WALDO SALT
and NORMAN WEXLER
Based on the book by PETER MAAS
Music by MIKIS THEODORAKIS
Color by TECHNICOLOR

Original Soundtrack Album
on Paramount Records and Tapes

A Paramount
Release

3rd SENSATIONAL MONTH
MANHATTAN QUEENS

motto, og når der så tilmed kan tjenes store penge, hvad gør det så, at man har en puritansk lovgivning. Personlig frihed?? Javel! men i den grad styret af de store profithensyn, på bekostning af alt andet. Når dette opleves som et isoleret fænomen, ikke i sammenhæng med den øvrige underholdning, må det behandles som et særtilfælde. Men det der overrasker, det der er uhyggeligt, er at selv de værste bøsse- eller heteropornofilm ikke opleves som isolerede tilfælde. De fungerer som et yderliggående, men helt logisk og organisk led i den almindelige underholdning. Hvad man

3rd SMASH WEEK!
LIFE STYLE OF TODAY'S
MIXED COMBOS

EROTIC
MISS THROAT
plus
POSSESSED

CAPRI Cinema
9th Ave at 46th St. 581-4444
CONTR FROM 9AM LATE SHOWS NITELY

Er Skandinaviens første lejemord "lesbisk mord"?

Den 3. maj stod en 24-årig mand i anklage-skranken i Østre Landsret. Danmarks første lejemorder ventede på, at nævningene skulle afsige deres dom — prisen for brutalt at myrde et andet menneske for en vinding på 1500 DM. I to dage var hans liv blevet oprullet for retten. En barndom i et følelsesfattigt miljø, hvor kun janteloven skulle følges. Skole-nederlag, børne- og ungdomshjem, ungdomsfængsel, seksuelle nederlag og kontaktsværligheder. En ung mand, der udviklingsmæssigt kun var en dreng. I Retslægerådets "karakter-bog" beskrives han som primitiv, følelsesflad, tungt begavet og stærkt karakterafvigende. Var det Denny Svend Pedersen?

Han modtog, uden at fortrække en mine, landets hårdeste dom — tidsbestemt straf på 16 år for den 20. oktober 1972 at have dræbt den 36-årige tyske grønthandler Wolfgang Ihns på bestilling af dennes kone Marion og hendes danske veninde Judy Lisbeth Andersen.

I Itzehoe i Tyskland begynder retssagen mod Judy og Marion den 19. august. De to medskyldige venter deres dom i fængslet i Lübeck. De får næppe en mildere straf. Både anklager og forsvarer i Østre Landsret betegnede dem som hovedmændene, og ifølge tysk og dansk lov er den, der tilskynder til mord, og den der udfører mordet strafmæssigt ligestillet.

Hvad skete der egentlig? De anklagedes forklaringer stemmer sådan set overens, når man sier visse fortielser og løgne fra. To lesbiske pigers kærlighed førte til lejemord, som den danske anklager med rette betegnede: "som den mest uværdige form for drab, der findes". Et lejemord blev til "lesbisk mord". Homoseksualitet blev som et "trede krydderi" tilsat en tragisk retssag. Denne bedømmelse rammer ikke alene de anklagede piger, men hele minoriteten. Var det et lesbisk mord? Spørgsmålet vil aldrig blive besvaret. I klemme mellem en lejemorder og en tysk kvinde sidder Judy L. Andersen opvokset i slum, opdraget af drikfældige forældre. Socialmedicinsk burde hun for længst have været en taber, for hun fik aldrig nogen muligheder. Men Judy klarede sig. Hun opdagede tidligt, at hun var lesbisk. Veninderne betegner hende som: loyal, charmerende, "hun kunne gøre alt for den veninde, hun elskede", "havde Judy penge, ja, så havde vennerne også", varm, åben og kvik. Arbejdskammeraterne, blandt andet på B&W, hvor hun arbejdede som

TABITA WULFF

truckfører, elskede hende. Det var en pige med overskud.

Hendes skæbne blev mødet og kærligheden til den tyske Marion Ihns. De to mødte hinanden i København, og det var kærlighed ved første blik. Hvem er denne Marion, der blev to unge menneskers skæbne?

Hun er opvokset i efterkrigens Tyskland født i de kaotiske krigsår, hvor hver dag var en kamp for at overleve. For 17 år siden giftede hun sig med en driftig grønthandler i en forstad til Hamburg. Sammen bankede de forretningen op og fik penge på kistebunden. Men penge er ikke alt, og ægteskabet slog revner. Hvad Wolfgang Ihns ikke kunne give hende var kærlighed, den fik hun hos Judy. De to piger drømte om et liv sammen, men Wolfgang ville ikke skilles. Det blev hans død. Marion påvirker Judy, der i forvejen ikke nærer dybere følelser til venindens ægtemand. Judy beder Marion om at lade sig skille, men Marion vil ikke forlade sin velhavende mand uden at få sin andel af rigdommen. I 1972 kræver hun, at Judy beviser sin kærlighed. Den danske pige skal finde en lejemorder. Et tilfældigt restaurationsmøde med den vege Denny, som i kammeraternes øjne gerne vil stå som en fandens karl, resulterer i et nøje planlagt mord.

Marions og Judys venner siger: Meningsløst, Marion kunne som ingenting have fået skilsmisse gennem udenrigsministeriet, fordi hun i lange perioder opholdt sig i Danmark! Dog, havde hun ikke fået andel i ægtefællernes fælles

formue. Det er denne kendsgerning, som sætter spørgsmålstegn ved betegnelsen "lesbisk mord". Kærlighed rummer aldrig svig. Kærlighed kan ikke gøres op i penge. Elskede Marion den danske pige, eller ville hun bruge hende til et redskab, der kunne rydde manden af vejen? Motiverer man den, man elsker, til mord?

I Tyskland anses homoseksualitet for en alvorlig psykisk afvigelse, så alvorlig, at man allerede nu, hvor Judy sidder i varetægtsarrest, har nægtet en udlevering til Danmark, når dommen er afsagt. Judy erkender sin skyld. Hun er parat til at tage sin straf, men ønsker at afsone den i Horsørød, hvor der er mulighed for at få en uddannelse. "Skal jeg afsone i et tysk fængsel, begår jeg selvmord", skriver hun fortvivlet til venner i Danmark.

Hvad skete der Judy? Kærligheden til en anden kvinde gjorde hende til medskyldig i mord. Ikke et lesbisk mord, men et sølle berigelsesmord, der skulle sætte Marion Ihns i stand til at leve et liv i luksus — med eller uden danske Judy?

Marion Ihns ønskede penge, den karakterumodne Denny ville også gerne tjene penge, derfor blev et liv takseret til den latterlige sum af 1500 DM — mange penge for invalidepensionisten Denny — mange penge for et barn! Spørgsmålet er så, hvilke fordele skulle Judy have? Drømte den danske fabriksarbejderske også om at få sin del af kagen?

Tabita Wulff

MASSAGE MOD HOVEDPINE!

Spænding

Har du været oppe at skændes med din elskerinde/elsker? Er dit job blevet mere end du kan klare? Er prisstigningerne blevet for store? Monogami eller ej, er det blevet for svært?

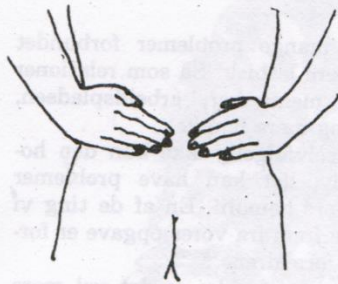
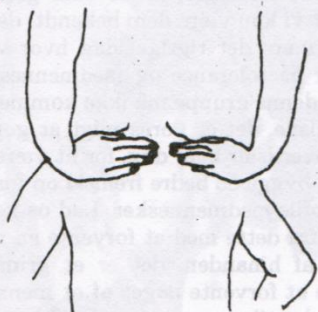
Hvordan efterlader disse problemer os? Enten med forstoppelse, stress, ondt i ryggen, nakken eller skuldrene. Eller bare spændt over det hele. Vi ved allesammen hvordan det er at være spændt i hele kroppen, men kun få ved hvordan man kan fjerne det — undtagen, naturligvis, hvis man fjerner selve årsagen til overspændingen, men dette er ikke altid muligt. Når vi ikke får udløsning for denne spænding opbygges der et panser. Hvis kropspanseret får lov til at gro fast og sprede sig kan det hindre og hæmme én, rent fysisk.

Mennesker med en dårlig fysisk holdning, dårlig ryg, stift ansigt, eller stive bevægelser lider måske af spænding, og de ved det ikke engang selv!

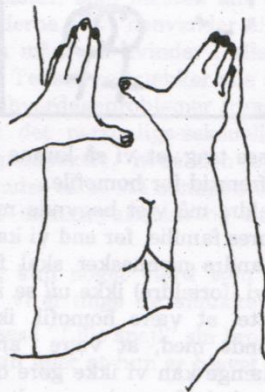
Man kan ud fra menneskers måde at bevæge sig på sige meget om deres personlighed, f.eks. om de er spændte eller afslappende. Kroppen taler et potent og smukt sprog — helt dens eget.

Det er vigtigt at vi alle er bevidste om vores kroppe og ikke ødelægger dem. Ikke kun fysikken, men også en viden om hvordan man opløser spænding er vigtigt. Selv når vi har kæmpet os igennem en spændt situation og den er overstået er det ikke sikkert at spændingen i kroppen også er overstået. Massage er en udmærket og direkte måde at behandle kroppen på.

Massage foregår bedst uden tøj på, liggende på en solid overflade — et massage-bord er ideelt, men gulvet er også godt. Den bedste måde at begynde på er først at kikke på den krop du skal til at massere. Hvor er spændingen? Ser bækkenet ud til at vende lidt for meget bagud? Er hænderne knyttede? Er brystkassen stram? Hudfarven kan også afsløre spændingsområder, f.eks. er musklerne mest spændt der hvor huden er mest hvid eller forholdsvis bleg. Der er mange måder man kan opdage spænding på, men den bedste er ved berøring.

De mest spændte områder er som regel skuldrene og ryggens øverste og nederste dele og nakken. Visse steder kan huden føles stram og stiv og den giver modstand ved berøring, derfor kan det anbefales at anvende olie eller creme. Hvis olien eller cremen ikke har stuetemperatur så gnid den mellem hænderne før anvendelse. Massér de spændte områder. Hvis musklerne mellem skuldrene er spændte, så nøjes ikke kun med disse, men massér også alle de omkringliggende muskler. De spændte muskler er som regel kun et knudepunkt for spændingen. Når du er begyndt at massere må du ikke afbryde massagen, det afbryder også kroppenes kontakt og massagens kontinuitet.

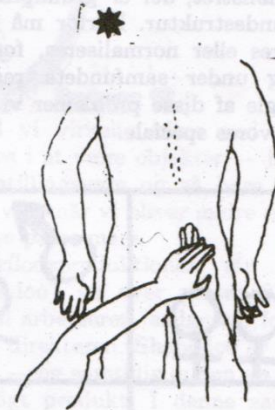
Læg tommelfingerens tykke rod oven på ryggraden og bevæg den op langs ryggraden. Brug korte, hurtige tryk og koncentrer dig om det samme sted før du går videre. Arbejd tæt ved ryggraden.

Når du har masseret det spændte område, bør du fokusere på selve knudepunktet. Det er vigtigt at være fast. Anvend fingerspidserne og tommelfingrene, massér grundigt, prøv på at føle hver enkelt muskel og pres spændingen ud. Det kan måske gøre ondt, men denne smerte er en god smerte og når du har stoppet, føler den masserede virkelig, at der er sket underværker.

Massage udelukkende på de spændte områder er udmærket, men en massage af hele kroppen er også vidunderlig. En

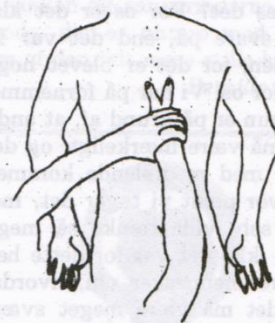
fuldstændig massage kræver sikkert én time. Det er nok bedst at begynde med hovedet, så arme og hænder, ben, fødder, benenes bagside, så ballerne og ryggen. Lad dine hænder opdage den masserede krop med blide, lange, korte, æltende håndbevægelser. Vær systematisk, dæk hele kroppen fra top til tå.

Massage er en måde at kommunikere på. Den kan gøre dig andre menneskers bevægelser og hver enkelt kropssprog bevidst.

Hvordan gør man?

Din hånd placeres til højre for ryggraden med venstre hånd ovenpå den højre. Tryk ned og bevæg hånden i en cirkelbevægelse fra taljen til den ene balle. Dette er vigtigt, idet lænden er fyldt med spænding.

Sæt fingerspidserne lige ved siden af ryggraden, lad hænderne glide ned langs hele ryggen — tryk fast med fingerspidserne.

Stik én fingerspids på hver side af ryggraden når du bevæger dig nedad.

af Lee Schwing,
oversat af Pernille Stenholm og
Peter Schmidt

Et uddrag af en specialeopgave om lesbiske miljøer

Som led i vores uddannelse skal man skrive et speciale, vi valgte at skrive om ovenstående emne af flere forskellige grunde, bl.a. dette:

En lesbisk kvinde er dobbelt undertrykt, i kraft af at hun er kvinde og hun er homofil. Dermed tilhører hun en minoritetsgruppe, der er så undertrykt, at den kan læses helt konkret i den danske lovgivning. Hun er en trussel for kernefamilie mønstret, der er grundpilleren i vor samfundsstruktur. Derfor må hun neutraliseres eller normaliseres, for en indpasning under samfundets regler. Det er nogle af disse problemer vi har taget op i vores speciale.

Der er mange problemer forbundet med at være lesbisk. Så som relationer til andre mennesker, arbejdspladsen, ens børn og nære familie.

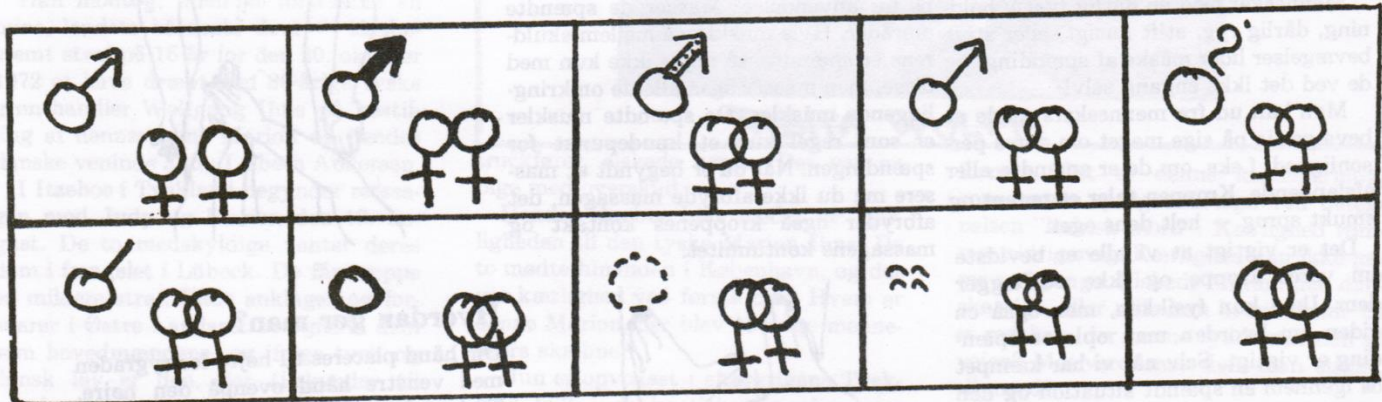
Det er selvfølgelig ikke kun den homofile selv, der kan have problemer med at være homofil. En af de ting vi vil trække frem fra vores opgave er forholdet til forældrene.

For mange forældre er det vel mere overraskende og måske betænkeligt, at datteren viser sig at være "seksuelt afvigende". Når man selv opdager man er lesbisk melder den første angst og skyldfølelse sig. Hvad vil mine forældre og familie sige? De mennesker der står en nærmest, dem man følelsesmæssigt er impliceret i, hvordan vil de reagere?

Det er af en sådan stor betydning, at erkendelsen og accepten kommer først fra denne side. Det kan tage år, og nogle har aldrig fortalt familien at de er lesbisk. Dobbelttilværelsen begynder, nogle finder måske en eller anden ven de kan dække sig ind under, og som spiller rollen som "den man kommer sammen med", man begynder at øve vold på sig selv på grund af en skyldfølelse.

Vi vil plukke dette brev ud som vi har haft med i opgaven, vi syntes selv det har givet anledning til en mulig løsning for mange af de spørgsmål der melder sig, når man opdager man er blevet forelsket i en pige. Tør man sige det. Vi turde, her er reaktionen.

Ninna og Juste,
Rødovre seminarium

Et brev fra en far og mor

Dette at være forældre til homofile børn hvordan føles det? For os er det idag sværere at svare på, end det var for nogle år siden, for det er blevet noget dagligdags for os. Vi har på fornemmelsen, at det kun er på grund af, at andre syntes det må være mærkeligt, og derfor kommer med medfølelse kommentarer om, hvor pænt vi tager det, mon vi egentlig selv ville tænke så meget på det, hvis ikke det var for dette hensyn til andre mennesker om, hvordan man føler, det må være meget svært, mener andre, men det svære ligger som mest i dette, at skulle tænke på "hvad andre tænker". Hvorfor, forstår vi sikkert ikke helt selv. Det skal og må blive en naturlig ting at elske et andet menneske, også selv om det er ens eget køn. Er det dog ikke os selv der har sat disse normer omkring kærlighedslivet om hvad der er "normalt" og "unormalt". Er der egentlig nogen der kan fortælle os, hvad ordet "normalt" egentlig står for, mon ikke det er sat op i et alt for højtideligt plan, mon ikke hvis vi alle lærte os selv, at tage noget mere afslap-

pet på disse ting, at vi så kunne skabe en bedre fremtid for homofile.

Vi forældre må vist begynde med os selv og vores familie, før end vi kan forlange at andre mennesker skal forstå. Så længe vi (forældre) ikke vil se i øjnene at dette, at være homofil, ikke er ensbetydende med, at være "anderledes", så længe kan vi ikke gøre os håb om, at det skal gå vore børn godt. Vi siger, vi elsker dem, hvordan kan man bruge ordet elske, når man samtidig skubber sine børn fra sig den dag det går op for en, at de er homofile. Mon vi egentlig kan sætte os ind i, hvad det vil sige for dem selv. Mange homofile begår selvmord på grund af at familien skubber dem fra sig, de er selv tynget af usikkerhed på grund af, de ikke selv, helt er klar over, hvad det er der sker med dem, de er bange for disse følelser, fordi vi måske selv har lært dem at der skulle være noget forkert ved det. Det har jo gennem årtusinder været "almindeligt" at det var mand og kvinde der skulle elske hinanden og sætte børn i verden. Hvad er så dette at være homofil? Kan det være os selv der måske med eller uden vidende kan være skyld i at vore børn er homofile, hvis der overhovedet kan blive tale om skyld i den

forbindelse. Kan nogen give os svaret? Vi må lade dette spørgsmål stå åbent til man kan sige noget om dette. Vi kan måske selv være kernen til det opståede følelsesliv i vore børn, vi skal og må lære at erkende homofile mennesker, det skal ikke være en medlidende hånd vi giver dem, det skal være en selvfølgelighed.

Hvad er det egentlig vi forlanger af dem? At de skal leve samme liv som vi har levet, er det da ikke selvstændige mennesker som selv har lov til at bestemme hvem de vil holde af, kan vi (medmennesker) i den grad sætte os på andre og sige, at du har at leve på samme måde som vi gør. Kan det være det rigtige? Mon andre ville gøre dette? Men vi forlanger, at de skal gøre det, for at vi kan være dem bekendt, det kan ikke være det rigtige idag hvor vi alle råber på tolerance og medmenneskelighed, denne gruppe må ikke komme til at stå alene, det er vores pligt at gøre noget hver især hver dag, for at være med til at bygge en bedre fremtid op for vore homofile medmennesker. Lad os komme bort fra dette med at forvente en masse ting af hinanden, det er et grimt ord dette at forvente noget af et menneske, mon det til syvende og sidst ikke er det, der er med til at ødelægge forholdet

mellem forældre og børn, samt vore medmennesker.

Et lille nødråb til næste generation: Vær med til at bane vejen for homofile samt andre grupper der har det svært, gør det bedre end vi og vore forældre måske har kunnet det. Gør det med forståelse og søg oplysning om emnet så intet kommer til at stå i et forkert lys, derigennem hjælper vi andre og måske også os selv til større forståelse, medmennesker imellem.

Et forældrepar der også prøver at forstå noget der er fremmed for dem.

Svend og Ingerlise

FRANKRIG

De franske rødstrømper forbereder en ny aktion, der har rystet enhver franskmand — samlejeforbud i 24 timer. De har udsendt et opråb til Frankrigs 27 millioner kvinder om at iværksætte en landsomfattende strejke den 8. og 9. juni og hvis strejkeparolen bliver fulgt, vil kvinderne ikke blot nægte at arbejde og passe hus og hjem i 24 timer, men de vil også nægte deres mænd eller kærester samleje i denne periode. Selv de prostituerede er blevet opfordret til at afvise kunder, og tusinder af »belles de nuit« er blevet bedt om at indstille deres aftenture i protest mod det mandsdominerede franske samfund. (Reuter).

**Sejren er nødvendig
Verden skal forandres
Derfor slås vi!**

Ny plade — anmeldelse!

KVINDER i Danmark

Demos 78

»Kvinder i Danmark«. Spillet og sunget af kvinder i Danmark. Demos, LP, 44,50 kr.

Et virkeligt godt indslag i kvindebevægelsen i Danmark idag er denne plade lavet af anonyme kvinder. — Så er vi heldigvis ude over persondyrkelsen som alle andre progressive grupper jo lever højt på.

Denne plade er et godt tegn i retning af god proletarisk kunst. De fantastiske gode tekster, som næsten alle er lavet af kvinderne selv, henvender sig på en ligefrem måde til kvinder i alle aldersklasser. Teksterne trækker alle de store og små hverdagsproblemer frem og går lige fra det personlige-seksuelle til et større perspektiv, hvor den opfordrer alle kvinder til at stå sammen og kæmpe mod undertrykkelsen og udbytningen.

Er vi kun noget værd som kvinder medens vi er unge og smukke? — En kvinde ser i »Lille spejl« sin krop forfalde og hun føler at hun er blevet mindre værd.

Skal vi virkelig blive ved med at finde os i at være objekter — lige som en udstillingsvare og så bare lade os smide væk når vi bliver ældre og ingen gider se på os mere.

Overflodsproduktionen får også i »Shabadoo« en over næsen i varens sang til arbejdereren, sælgeren, forbrugeren og direktøren. Shabadoo er en deodorant — og samtidig er den en vare, et tilfældigt produkt. I denne sang henvender Shabadoo sig efter tur til de 4 led i det økonomiske kredsløb.

I »Vindere og tabere« tages problemet konkurrence mellem kvinder op. De kvinder der bruger kosmetik, farver deres hår og går i modetøj er med til at opretholde det forløjede kvindeideal og gøre de kvinder der er mindre kønne, mindre unge, mindre velhavende til tabere, selv om de ikke vil leve op til dette mandsskabte kvindeideal.

Musikken og sangerinderne er virkelig gode, der er numre med go' i og numre af den lidt mere stille kaliber.

Pernille Stenholm

Kvindelejr! Femø 1974

Lejren varer fra lørdag d. 22 juni til torsdag d. 22. august. Voksne kr. 175 pr. uge, børn under 12 år 85 kr. pr. uge. Prisen inkluderer teltlogi og mad. Tilmelding kan ske gennem: Femø 74 kontoret, Aberå 26, 1124 Kbh. K. Tlf. (01) 12 56 60.

RELIGIONER OG SEX

Så godt som alle kirker, sekter og religiøse bevægelser begynder og begynder med ekstatiske, kropsmotoriske manifestationer. Derfor må der være en nær forbindelse mellem religion og ekstatiske kropsmotorik. Den apostolske kirke, Jesus-bevægelsen og de fleste indiske religioner er stærke repræsentanter for den moderne kropsekstase inden for religionen.

Følgende er en beskrivelse af en religiøs, ekstatiske kropsmotorik, som er fælles for de ovennævnte religioner. Jeg mener, at vi her kan få øje på en til dels progressiv afsublimering af kropsenenergi, hvis bare den anti-sexuelle moral og ideologi i religionen ikke forhindrede en naturlig sexuel udfoldelse. Hvis denne moral og ideologi kunne fjernes med en "ren" dyrkelse af kropsmotorikken ville religionerne måske blive lidt mindre sexfjendske.

Uddrag fra bogen "The Small Sects in America" af Elmer T. Clark 1965 Abingdon Press, New York, Nashville... — apropos Jesus-bevægelsen og lign.

»I en vækkelsesperiode fra omkring 1903 i USA opstod der visse fænomener, som er ejendommelige blandt kropsmotoriske automatismer. En af disse var den "hellige latter". Deltagerne sprang rundt på alle fire i grupper og samlede sig ved et træ, hylende som vilde hunde. Dette ritual kaldte de "at rende djævelen i træet".

Mest yderliggående og iøjnefaldende af alle anfald var de famøse "krampetræk". Denne betagelse blev oplevet af mange mennesker. Deltagerne rystede og fik krampetrækninger i hele kroppen. Kroppen blev bøjet voldsomt sammen, hovedet kastedes hurtigt fra side til side og frem og tilbage. Kroppen kastedes til jorden, hvor den hoppede omkring som en bold, fødderne kom i

affekt og deltageren begyndte at springe som en frø. Peter Cartwright så 500 mennesker i spastiske krampetrækninger på én gang ved et møde i Knoxville (Tennessee, red.), hvor Lorenze Dow "besmittede" 150 mennesker med disse krampetrækninger. En mærkelig kendsgerning er, at krampetrækningerne blev til en grotest sygelig tilstand, der greb alle tilstedeværende. Tilstanden kunne ikke efterlignes. Selv tilfældige tilskuerne og spottere blev revet med.

Overklassedamer, der besøgte forsamlingen for fornøjelsens skyld, var ikke immune. Sådanne personers sammenbrud morede Peter Cartwright. Ved de første krampetrækninger kunne man se deres hatte og hårkamme flyve afsted, og deres hoveder foretog de spastiske bevægelser så hurtigt, at deres lange løsthængende hår afgav lyden af en vognmandspisk. I en af Cartwrights vækkelser tog reflekserne fat i en spotter som havde en whiskyflaske i lom-

men. Han forsøgte at løbe bort, men anfaldene var for kraftige. Han standsede op ved nogle små træer, tog whiskyflasken frem og svor han ville drikke sine krampetrækninger ihjel. Men han kunne ikke løfte flasken op til munden, selvom han prøvede alt hvad han kunne. På grund af dette blev han meget rasende, og grebet af en meget voldsom krampetrækning, faldt han om på jorden, helt udmattet, bitter og bandende.

Ved en anden lejlighed var der én, der greb om en træstamme med begge hænder og blev smidt omkring igen og igen. Så voldsomt at barken på træet blev revet væk af hans hænder. Cartwright erklærede, at folk som regel blev befriet for disse krampetrækninger ved at danse. Og hvis de ikke ville stride imod dem, men bede i alvor, ville krampetrækningerne aftage, men jo mere de modarbejdede jo værre blev krampetrækningerne.«

Bøn, alvor og dans vil få disse krampetrækninger til at aftage.

Krampetrækninger og orgasmerefleksen

"Ved en opløsning af kroniske karakterholdninger fremkalder vi således reaktioner fra det vegetative nervesystem." s. 286, Orgasmens funktion. Sådan siger Wilhelm Reich om behandling af si-

ne patienter med vegetoterapi eller mere præcis etablering af orgasmerefleksen. Han definerer orgasmerefleksen som en sammentrækning af hele kroppen, der foregår som en enhed. S. 326 i Orgasmens funktion: "Og at hysterikere udviser med forkærlighed muskuløse forkrampninger de steder i organismen, hvor der forekommer ringmuskulatur".

S. 327 Orgasmens funktion: "Man overraskes igen og igen over, hvordan opløsningen af en muskulær forkrampning ikke blot frigør vegetative (orgasme, red.) energi, men også derudover producerer netop den situation i erindringen, hvor driftsundertrykkelsen skete. Kap. 8, Orgasmens funktion.

Religion og sex

Hvis det nu er sandt at ekstatiske, religiøse kropsmotorik er lig orgasmerefleksens, selvom måske meget grov og i en "pervers" form, så skulle denne "frelseteknik" ihvertfald frigøre lidt libido eller sex-energi. Måske kunne man opnå en vis naturlig, afslappet og lystbetonet sex for disse ekstatiske mennesker, men dette sker meget sjældent. Hvorfor?

Den eneste forklaring, jeg kan forestille mig, må være at denne i starten til dels progressive afsublimeringsteknik hurtigt bliver til en energikilde til brug for en parasit, som i virkeligheden er den religiøse anti-sexuelle ideologis fixering som lever på nas af kropsenergien. Denne repressive anti-sexuelle ideologi burde fjernes, imens "frelseteknikken" peger i den rigtige totale afsublimeringsretning. Den er kød- og kropsorienteret. Vi burde støtte den, og alligevel burde vi kæmpe imod alle religioners sexfjendske ideologier!

Peter Schmidt

Sexualpolitik, læserbrev:

Sexualpolitik, læserbrev:

Da I gerne vil høre læsernes mening, skriver jeg her til jer. For det første: I skriver i det sidste nummer af bladet, at "vi bygger på den dialektiske og materialistiske historie og samfundsopfattelse" — det lyder jo udmærket, og skal vel forstås som den af Karl Marx udarbejdede samfundsopfattelse, skønt han aldrig selv anvendte dette navn. Hvis dette er tilfældet, kan jeg imidlertid ikke forstå, hvad I skriver et andet sted i den samme rubrik, nemlig at "kærnefamilien er det kapitalistiske samfunds sociale fundament. Fra den udspringer normalitetsbegrebet, som er udgangspunkt for forfølgelse og undertrykkelse af mennesker der tænker, føler og handler anderledes." Hvis I regner jer selv for marxister burde I jo vide, at dette er forkert. Kærnefamilien er ikke det kapitalistiske samfunds sociale fundament, det er produktionsmåden, dvs. relationen mellem menneskene i den materielle produktion, hvilket Marx kalder samfundets "reale basis". De i et samfund fremherskende familieformer er kun et udtryk for forholdene i samfundets øko-

nomiske basis. F.x. vil forudsætningerne for at få kærnefamilien i Danmark opløst (uden at jeg dermed siger at det er ønskeligt) være at alle mennesker uden økonomiske problemer kan få en ordentlig bolig, kan få deres børn i børnehaver, kan nedsætte nødvendigheden af hjemmearbejdet til et minimum f.x. gennem billige offentlige spisesteder, vaskesteder osv. osv. Der er altså økonomiske, og ikke moralske eller ideologiske årsager til, at vi har kærnefamilien som fremherskende samlivsform her i Danmark. At søge den opløst kan derfor kun tage form som en del af den økonomiske (og deraf følgende politiske og ideologiske) klassekamp. Derfor skulle I tage og formulere nogle fornuftige konkrete politiske krav som I vil kæmpe for at gennemføre. Må jeg iøvrigt gøre jer opmærksom på, at I er aldeles på vildspor og totalt u-marxistiske, hvis I tror at normalitetsbegrebet udspringer af kærnefamilien, som I også skriver. Hvem skulle skabe dette begreb i kærnefamilien! og hvorfor er det så ikke forskelligt i hver kærnefamilie, hvis det er noget som den selv skaber? Det er noget vrøvl hvad I skriver, og svaret på hvor normalitetsbegrebet stammer fra skal såmænd også søges i

de fremherskende materielle produktionsbetingelser. Jeg vil kort sagt foreslå at I helliger en kort stund af jeres til et studium af Marx selv, før I begynder at kokettere med at skulle anvende den marxistiske metode.

Når I forhåbentlig i næste nummer af bladet trykker dette læserbrev, og meget gerne med en besvarelse, kunne I måske samtidig gøre det klart for læserne hvad det vil sige, at I kæmper for socialismen. Så vidt jeg kan se har I kun drevet det så vidt at I har reklameret for den københavnske maoistgruppe MLE, og den af samme gruppe oprettede "arbejderkomité". Mener I, at dette er den eneste socialistiske kraft på den danske venstrefløj?? Hvad så med de 4-5 andre maoistgrupper, eller alle trozkist grupperne, eller Danmarks kommunistiske Parti, eller SF! I må vist gøre det helt klart for læserne om I er tvær-socialistiske eller om I er sekterikere, og hvis I vælger at være det sidste må vi i det mindste kræve en politisk begrundelse for denne uhyrlige indsnævning af klassekampkræfterne, til kun at gælde under 1 pct. af de organiserede socialister i Danmark.

Venlig hilsen med håb om svar

JACOB MUNCK
Lægeforeningens Kollegium
Hesseløgade 56, vær. 308, 2100 Ø

Kammerat Jakob Munch!

Seksualpolitik er ikke et ortodoks marxistisk tidsskrift. Vi anvender heller ikke alene Marx' ensidige måde at betragte virkeligheden på, dvs. kun med økonomien som civilisationens drivkraft og basis. Dog anerkender og bruger vi, efter bedste evne, alt hvad han har afsløret angående samfundsmekanismen og hvordan man realiserer det socialistiske samfund ved hjælp af proletariatets diktatur. Vi har netop ikke benyttet os af det enklere udtryk "marxistiske", fordi dette udtryk indebærer også ting som f.eks. Marx' egne private fordomme — Marx var kun et menneske — og Marx' egen ideologi må ligesom marxismen selv, være et produkt af det dekadente kapitalistiske samfund i det 19. århundrede. Iøvrigt gælder dette også for psykoanalysen, Shulamith Firestones' værker og for den sags skyld al kultur og videnskab. De er alle produkter af deres tid.

Vi gør hvad vi kan for at betragte historien og samfundet efter de almene dialektiske principper og forestiller os at alle ting og kræfter i bund og grund er af en eller anden materiel substans. Derfor mener vi, at vi er dialektiske materialister og ikke kun marxister. Hvis du læser artiklen "Kønnes dialektik" i sidste nummer af *Seksualpolitik* vil du få lidt mere indsigt i forskellen mellem ortodoks marxisme og en ny dialektisk materialisme.

Produktionsmåde og familie

Vi mener ligesom Marx og Engels, at produktionsmåden er afgørende for familiens form. Denne manipulation har altid været på bekostning af familiedlemmernes sundhed ved at skabe alle slags psykosomatiske og "rent" psykiske sygdomme. Det er efter vores mening produktionsmådens hidtidige indskrænkning af seksualiteten der har været grundlæggende årsag til en hel række sygdomme, psykiske og seksuelle forstyrrelser. Derfor finder vi det nødvendigt at medvirke til oprettelsen af en ny produktionsmåde (den socialistiske/kommunistiske). Vi mener, at de fleste mennesker fødes biseksuelt og at flertallet af den voksne befolkning også frit ville vælge denne livsform, hvis produktionsmåden ikke indskrænkede seksualiteten. Produktionsmåden i det kommunistiske samfund må nødvendigvis være en seksualrevolutionær produktionsmåde og der vil ikke eksistere nogen kernefamilie, men hele samfundet vil være ens "familie".

"Foren jer og gå ind i produktionen og i politisk virksomhed, så I kan forbedre kvindernes økonomiske og politiske stilling."
Mao Tsetung

Du spørger, hvorfor det kan være at alle familier ligner hinanden så meget? Det skyldes den simple grund, at alle familier har den samme fundamentale funktion, netop at føde børn. Det er produktionsmåden der stiller dette krav for arbejdskraft, på den for produktionsmådens nuværende forms mest hensigtsmæssige måde, altså kernefamilien.

Seksualrevolution

Hvis vi udelukkende satser på den marxistiske opfattelse af samfundet og historien vil vi på ingen måde fuldstændigt ophæve kvindens undertrykkelse heller ikke i det "kommunistiske" samfund. I det økonomiske klasseløse samfund vil der stadig være kvindens afhængighed af mand, mænd eller samfund. Ifølge Marx vil kvinden blive frigjort for alle hendes laster, byrder osv. i den grad det fremmer produktionen. Dette er præcis hvor marxismen ophører med at være progressiv. Kvinderne må føre en selvstændig kønskamp, hvorfor skulle det øvrige mandssamfund aflaste dem fra børnefødsler i den grad de selv ønsker det? Hvis det nu ikke skulle være i produktionens interesse at frigøre kvinden, mon så hun nogensinde vil blive frigjort uden at organisere sig helt uafhængig af mænd, og mandsdominerede kommunistpartier osv? Det Marx sagde var ikke tilstrækkeligt, det Mao Tsetung siger om kulturrevolution er bedre, men der er lang vej endnu. Vi kæmper for et socialistisk/kommunistisk samfund, hvor kvinder, børn og mænd er selvstændige, uafhængige af nogle bestemte personer eller grupper og dermed frie. Vi kæmper for en seksualrevolution!

Den øvrige venstrefløj

Angående dit spørgsmål om vores forhold til den øvrige venstrefløj i Danmark og hvad det vil sige at vi kæmper for socialismen, kan vi sige følgende: Marxismen/Leninismen sådan som den opfattes og praktiseres af KFML (Kommunistisk forbund Marxist/Leninister), MLE (Marxistisk/Leninistisk Enhedsforbund) og VS (Venstresocialisterne) er efter vores mening de mest realistiske organisationer på venstrefløjen med hensyn til parlamentarismen og overgangen til socialismen. Vi mener ligesom de ovennævnte organisationer at folketinget er en narrest og at socialismen nødvendigvis må gennemføres med vold.

Som alle andre mener vi, at der må

"Utroskab vil først forsvinde med selve ægteskabets ophævelse." Simone de Beauvoir

være enhed på venstrefløjen. Men det er ikke ligegyldig hvilken slags enhed man opnår. F.eks. var der en stor enhed i den tyske befolkning i 1933. På god borgerlig manér sejrede "demokratiet". Flertallet af befolkningen var enig i, at Hitler skulle indlede tusindårsriget som "Der Führer". Med "enhed" mener vi den rigtige politik med opbakning og enighed i befolkningen. Hvis man ikke har begge dele vil man ikke opnå socialismen. Hvad angår tilspidsningen af klassekampen støtter vi alle kræfter til venstre for socialdemokratiet. Hvad angår den korrekte politiske bevidsthed støtter vi VS, KFML og MLE. Men vi må understrege meget kraftigt, at vi støtter dette parti og organisationer kun med hensyn til de kommende økonomiske og kulturelle revolutioner! Såvidt vi kan se, er disse grupper endnu meget primitive med hensyn til forståelsen af, hvad det vil sige at kæmpe for en seksualrevolution.

Tak for dit udmærkede læserbrev,

REDAKTIONEN

Hvad synes du om bladet?

Vi vil gerna ha' nogle reaktioner fra jer, der læser SEKSUALPOLITIK. Har du en kritik af nogle af artiklerne, eller er der noget du vil diskutere i bladet?

Hvem har erfaringer eller viden, de vil delagtiggøre andre i? Vi vil gerne ha' forbindelse med læsere af bladet og starte en kommunikation mellem bladets læsere og redaktionen.

Indlæg sendes til:

Finn Mikkelsen

Fædrenergård

Birkhøjterrasserne 427 f

3520 Farum

Hvorfor valgte Engels kernefamilien?

Engels og Marx har gennemgået oldtiden i håb om at finde et samfundsmønster der var mere retfærdig, moralsk og friere end det samfund de selv levede i. I det 19. århundrede var de bl.a. omgivet af det monogame ægteskabsmønster. Der eksisterede kun monogami, prostitution og en vis procent mennesker, der boede alene. Andre former eksisterede ikke.

7 ægteskabsformer

Men gennem Marx' og Engels' studier opdagede de mindst 6 familiefORMER. De opdagede parringsægteskabet (dvs. kernefamilien i det klasseløse samfund), gruppeægteskabet, parring i flæng, flermænderi, flerkoneri og klubægteskaber. Den sidste er en lige blanding af flerkoneri og flermænderi fra Indien. Alt i alt 7 ægteskabsformer, når vi iberegner kapitalismens monogami! Med alle disse muligheder, hvorfor var det så, at Engels absolut skulle pille kernefamilien ud fra denne mængde? Ud af de 7 former foretrak han kernefamilien. Hvorfor?

Var Engels ikke marxist?

Som alle vel i dag vil erkende var Marx og Engels produkter af deres tid. De var bl.a. produkter af det 19. århundredes viktorianske puritanisme. For eksempel siger Engels i sin bog om familiens oprindelse at homoseksualitet er "modbydelig", det er at "vanære" og "fornedre" sig.

Dette gælder desværre også hans "videnskabelige" arbejde. I efterskriftet til Engels' bog om familiens oprindelse kritiserer Peter Aby og Asger Christiansen Engels meget overbevisende. De kritiserer Engels' svageste punkter, nemlig teorien om familiens selvstændige, iboende udviklingslove. Set ud fra et marxistisk synspunkt er denne teori udialektisk, fordi der postuleres kun én, uforanderlig familienorm for et højtudviklet samfund. Den er idealistisk, fordi den ikke forklares gennem den materielle produktion. Det er tildels denne fejlagtige teori og tildels hans private fordom der afslører en sexfjendsk holdning. Han mente, at der for fremtiden kun måtte være én "rigtig" sex- og familiefORM, dvs. kernefamilien! Mon ikke en sådan opfattelse ført ud i livet automatisk vil medføre en forfølgelse af alle andre?

Progressiv og reaktionær marxisme

Jeg tror, at alle de socialistiske lande er besmittet af denne tankegang. Ihvertfald er der inget der tyder på, at disse lande ikke arbejder bevidst henimod lige netop én, og kun én bestemt familienorm. Hvis vi tænker os lidt om, bliver det klart at dette uundgåeligt fører til forfølgelse og undertrykkelse af seksuallivet, og desværre er det åbenbart "indbygget" i marxismen. Det må være vores opgave at adskille den reaktionære marxisme fra den progressive, hvis seksuallivet ikke skal undertrykkes af de ortodokse marxister.

Den moderne antropologi, den sovjetiske historiske materialisme og efterskriftet i Politisk revy's udgave af "Familiens, privatejendommens og statens oprindelse", benægter alle, at familien skulle være i besiddelse af nogle selvstændige love. Der findes ingen generaliseringer om familiefORMER! Familien og dermed seksualiteten, er yderst fleksibel. De tilegner sig enhver produktionsmåde.

Sovjetunionens rovdrift på kvinder

På det udviklingstrin i det klasseløse urkommunistiske samfund, da man dyrkede agerbrug, begyndte man at udøve et samfundspres mod kvinden for at udbytte hende som avlsdyr. Først indrekte gennem utallige tvangsredskaber som f.eks. religioner, tilbedelse af moderskabet og mandsskabte skikke. Senere i slavesamfundet direkte med fysisk vold.

I dag har lande som Kina, Indien, USA og Vesteuropa ikke brug for mange fødsler, dvs. kun nok til at stabilisere samfundene. I alle disse lande bliver familiens reproduktive funktion og betydning mindre og mindre. Men dette sker ikke i Sovjetunionen. Vi kan regne med, at Sovjet vil fortsætte sin rovdrift på kvinderne dette århundrede ud, bl.a. på grund af magthavernes drømme om at få flere indbyggere ud i det tomme Sibirien.

Produktionsmåden og Engels' fejlagtige teori

Sovjet har taget højde for Engels' idealisme. De har rigtig nok indset at fami-

lien og seksualiteten tilegner sig enhver produktionsmåde, men de har overhovedet ikke lagt mærke til, at mennesker ikke uden videre kan undertrykke deres følelsesliv og seksualitet. Det er usundt og psykisk skadeligt. Produktionsmåden og magthaverne har altid bestemt familens og seksuallivets form. Derfor er det produktionsmåden og magthaverne, der skal ændres og udskiftes sådan, at seksualiteten ikke længere hæmmes eller hindres. Efter min mening kan dette kun gennemføres med en voldelig revolution, der afskaffer kapitalismen og bl.a. indfører en seksualrevolutionær produktionsmåde, dvs. den socialistiske/kommunistiske produktionsmåde.

Konklusion:

Engels' valg af kernefamilien som civilisationens eneste "rigtige" samlivsform er uvidenskabelig og udialektisk. Han har vel valgt den af både politiske som af private (fordoms-) grunde, og på grund af en fejlagtig teori. Alle historiens ægteskabsformer kan teoretisk set realiseres i dag og i fremtiden så længe de passer til produktionsmåden, magthavernes og befolkningens ønsker. Inden for de sidste sekstusind år eller længere har samfundslivet udviklet sig på kvindens og seksualitetens bekostning. Hvis seksuallivet ikke fortsat skal undertrykkes, må der skabes en seksualrevolutionær produktionsmåde. Vi har set at rovdrift på kvinden og en tendens til at favorisere kernefamilien finder sted i Sovjet. Det sidstnævnte finder faktisk sted i alle de socialistiske lande. Socialismen er nødvendig, men heller ikke i et sådant samfund skal man regne med nogen garanti for, at kvinden og seksualiteten bliver frigjort!

Peter Schmidt

"Familiemønstret er ikke tilfældigt men nøje forbundet med den nedarvede ejendomsret"

Bente Hansen

"Kvindens og børns undertrykkelse er så indviklet og selvforstærkende, at vi ikke kan tale om kvindernes frigørelse, uden også at tale om børnenes frigørelse."

Shulamith Firestone

MEN IN LEATHER
 "A ROUGH TOUGH FLICK THAT'S A REAL SHOCKER"
 MICHAEL'S THING
 plus Tremendous New Frisco Featurettes
PARK-MILLER

PLAYBOY was there while it was being made. AND YOU read about it. NOW, AT LAST YOU CAN SEE IT!
ILLUSIONS OF A LADY
LIDERLIGE BARBARA
 FOR LADIES AND GENTLEMEN OVER 21 IN COLOR
5TH SMASH WEEK
Cine lido
 48th St & B way 757-4228
 Doors open at 9 45
lido EAST
 211 E 59th St 421-8120
 Cont from 10 AM
 Continuous from 11 45 AM
Cinema KINGS HIGHWAY
 Off Ocean Pkwy • B'n'ym • 339-1330
 Farver F.f.b.
AGTE PORNO
 BAD BARBARA AMERIKANSK PORNO

IMPORTANT!

WE WARN YOU THIS IS ADULT ENTERTAINMENT

A shocking look at what men do to women and women do to men in the name of primitive religion and tribal law

NOT FOR THE SQUEAMISH!

AFRICA UNCENSORED
 YOU MAY CALL IT PERVERSION - BUT TO THEM IT'S JUST MIDDLE-CLASS MORALITY
 ADULTS ONLY

FLØJTENS LYD ER MIN FRYD
KØDETS LYST

3 UNIT ACTION SHOW ALL MALE CAST

CALIFORNIA HUNK	CROOKED ARRANGEMENT	 STUDY MODELS
--	---	--

THE JEWEL
 3rd Ave. bet 12th & 13th Sts 260-1090
 Continuous from 11:30 AM/ADULTS ONLY **ALL 13 SEATS 3**